

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Bielecka

Protokolant: Katarzyna Hołowaty

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 18 maja 2023 r., 22 czerwca 2023 r., 7 września 2023 r., 19 października 2023 r., 15 listopada 2023 r., 9 stycznia 2024 r., 1 marca 2024 r., 14 marca 2024 r.

sprawy

P. B. (...)

s. S. i J. z d. F.

ur. (...) w O.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od 6 lutego 2023r. do 9 lutego 2023r. we W. i A. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał przewłaszczenia powierzonego mu mienia znacznej wartości od firm zajmujących się wynajmem pojazdów, a w szczególności:

- w dniu 6 lutego 2023r. we W. w Oddziale (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...) lok. 26, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci samochodu marki B. (...), o nr rej. (...), o wartości nie mniejszej niż 193.439,89 zł., przekazanego mu do czasowego użytkowania na podstawie zawartej w dniu 6 lutego 2023r. umowy najmu o nr (...), zobowiązującej go do zwrotu pojazdu, czego nie uczynił, czym działał na szkodę na szkodę firmy (...) (...) Sp. z o.o. (...) przy ul. (...), (...) (...) W. i właściciela ww. pojazdu firmy (...) Sp. z o.o. z/s ul. (...), (...) (...) W.;

- w dniu 7 lutego 2023r. w A. w firmie (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci samochodu marki P. (...), o nr rej. (...), o wartości nie mniejszej niż 216.646,07 zł., przekazanego mu do czasowego użytkowania na podstawie zawartej w dniu 7 lutego 2023r. umowy najmu samochodu osobowego, zobowiązującej go do zwrotu pojazdu, czego nie uczynił, czym działał na szkodę na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), (...) (...) A. i właściciela ww. pojazdu firmy (...) Sp. z o.o. z/s R. (...) 1, (...) (...) W.;

- w dniu 9 lutego 2023r. we W. w firmie (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci samochodu marki B. (...), o nr rej. (...), o wartości nie mniejszej niż 287.304,27 zł., przekazanego mu do czasowego użytkowania na podstawie zawartej w dniu 9 lutego 2023r. umowy najmu pojazdu, zobowiązującej go do

zwrotu pojazdu, czego nie uczynił, czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), (...)-(...) W. i firmy (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), (...)-(...) K. oraz właściciela ww. pojazdu firmy (...) Sp. z o.o. z/s ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

stosując, na podstawie art. 4 § 1 k.k., przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 7 lipca 2022 r o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2022 r., poz. 2600):

I. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, § 2 i § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 (jednej) stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego P. B. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- firmy (...) sp. z o.o. w W. kwoty 480.744,16 zł (czteryście osiemdziesiąt tysięcy siedemset czterdzieści cztery złote 16/100),

- firmy (...) sp. z o.o. w W. kwoty 216.646,07 zł (dwieście szesnaście tysięcy sześćset czterdzieści sześć złotych 07/100);

III. na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. B. okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 21 lutego 2023 r. godz. 16.30 do dnia 15 maja 2023 r. godz. 15.45 przyjmując, iż 1 (jeden) dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny 1 (jednemu) dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych pod poz. 1-4 w wykazie dowodów na k. 270 akt sprawy i zarządza pozostawienie ich w aktach sprawy,

V. na zasadzie art. 627 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt 5, ust 7 oraz § 17 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie orzeka wobec oskarżonego P. B. zwrot kosztów zastępstwa procesowego z tytułu ustanowienia w sprawie pełnomocnika poprzez zapłatę na rzecz oskarżycieli posiłkowych (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. oraz (...) (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. kwot po 2 880,00 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt złotych) powiększone o 23 % podatku VAT;

VI. na podstawie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawie.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 103/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych			

<p>wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. B.	<p>w okresie od 6 lutego 2023r. do 9 lutego 2023r. we W. i A. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał przewłaszczenia powierzonego mu mienia znacznej wartości od firm zajmujących się wynajmem pojazdów, a w szczególności:</p> <p>- w dniu 6 lutego 2023r. we W. w Oddziale (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...) lok. 26, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi</p>	

nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci samochodu marki B. (...), o nr rej. (...), o wartości nie mniejszej niż 193.439,89 zł., przekazanego mu do czasowego użytkowania na podstawie zawartej w dniu 6 lutego 2023r. umowy najmu o nr (...), zobowiązującej go do zwrotu pojazdu, czego nie uczynił, czym działał na szkodę na szkodę firmy (...) (...) Sp. z o.o. (...) przy ul. (...), (...)-(...) W. i właściciela ww. pojazdu firmy (...) Sp. z o.o. z/s ul. (...), (...)-(...) W.;

- w dniu 7 lutego 2023r. w A. w firmie (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci samochodu marki P. (...), o nr rej. (...), o wartości nie mniejszej niż 216.646,07 zł., przekazanego mu do czasowego użytkowania na podstawie zawartej w dniu 7 lutego 2023r. umowy najmu samochodu osobowego, zobowiązującej go do zwrotu pojazdu, czego nie uczynił, czym działał na szkodę na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), (...)-(...) A. i

		<p>właściciela ww. pojazdu firmy (...) Sp. z o.o. z/s R. (...) 1, (...)-(...) W.;</p> <p>- w dniu 9 lutego 2023r. we W. w firmie (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci samochodu marki B. (...), o nr rej. (...), o wartości nie mniejszej niż 287.304,27 zł., przekazanego mu do czasowego użytkowania na podstawie zawartej w dniu 9 lutego 2023r. umowy najmu pojazdu, zobowiązującej go do zwrotu pojazdu, czego nie uczynił, czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), (...)-(...) W. i firmy (...) Sp. z o.o. z/s przy ul. (...), (...)-(...) K. oraz właściciela ww. pojazdu firmy (...) Sp. z o.o. z/s ul. (...), (...)-(...) W.,</p> <p>tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony P. B. w 2022 r. przebywał na terenie K., gdzie pracował jako pracownik fizyczny na budowie. Pod koniec roku	Wyjaśnienia oskarżonego P. B.	k. 92-94, k.97v.-98, k.268-269, k.406v.-408.	

oskarżony postanowił wrócić do P., gdzie wszedł w porozumienie z nieustalonymi osobami w celu przewłaszczenia luksusowych samochodów osobowych z wypożyczalni pojazdów na terenie D.. W dniu 5 lutego 2023 r. – dzień przed popełnieniem przestępstwa będącego przedmiotem postępowania - oskarżony P. B. zarejestrował jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w B..

W dniu 6 lutego 2023 r. przy ul. (...) we W. oskarżony P. B. zawarł umowę najmu samochodu marki B. (...) (...), nr rej. (...) od firmy (...) sp. z o.o. Umowa została zawarta na okres od 06.02.2023 r. do 20.02.2023 r. Oskarżony przy podpisywaniu umowy potwierdził swoje dane okazując dowód osobisty i posługując się aplikacją mObywatel. Samochód był wyposażony w nadajnik (...), którego sygnał został przerwany w dniu 17 lutego 2023 r., a ostatnie miejsce lokalizacji samochodu wskazywał na miejscowość P. koło L.. Pomimo upływu terminu najmu w dniu 21 lutego 2023 r., oskarżony P. B. nie zwrócił powierzonego mu samochodu, nie odbierał telefonu od kierownika oddziału firmy (...), nie odpowiadał na wysyłane do niego wiadomości mailowe. Formalnie właścicielem

pojazdu był leasingodawca B. (...) Sp. z siedzibą w W., a wartość utraconego pojazdu wynosiła 193.439,89 zł.

Tego samego dnia - 6 lutego 2023 r. oskarżony P. B. skontaktował się telefonicznie z R. Z. prowadzącym firmę (...) z siedzibą w A., zajmującą się min. wynajmem samochodów Oskarżony zapytał o dostępność samochodu marki P. (...), a po potwierdzeniu aktualności oferty wysłał na telefon R. Z. zdjęcie swojego dowodu osobistego i holenderskiego prawa jazdy. Następnego dnia, tj. 7 lutego 2023 r. oskarżony P. B. wraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami udał się do A., gdzie od spółki (...) sp. z o.o. wynajął samochód marki P. (...) o nr rej. (...). Oskarżony zapłacił gotówką kwotę 7400 zł oraz 3000 zł kaucji. Zgodnie z podpisaną przez oskarżonego umową najmu pojazdu pojazd miał być przez niego użytkowany do dnia 6 marca 2023 r. do godziny 10.00. Od 7 do 10 lutego 2023 r. sygnał (...) wskazywał, że pojazd znajdował się na terenie B. w woj. (...). W dniu 15 lutego 2023 r. R. Z. zauważył, że sygnał (...) z pojazdu P. (...) został zagłuszony, a jako ostatnie miejsce parkowania pojazdu

nawigacja wskazała M. C. na autostradzie (...) w kierunku Z.. W celu wyjaśnienia tej sytuacji R. Z. zatelefonował do oskarżonego. P. B. odebrał telefon osobiście i zaczął przekonywać R. Z., że samochód znajduje się w garażu w hotelu pod adresem (...) i może jest słaby zasięg. Oskarżony przesłał następnie R. Z. za pośrednictwem aplikacji W. zdjęcie pojazdu, którego jednak sam nie zrobił, a zostało mu wcześniej przekazane przez nieustaloną osobę i zapewnił, że nazajutrz, po wyjeździe samochodu z garażu system (...) się uaktywni. W dniu 16 lutego 2023 r. R. Z. ponownie zadzwonił do oskarżonego w sprawie uaktywnienia (...) i wyjazdu. Oskarżony P. B. kilkakrotnie zwodził R. Z., a następnie kontakt z oskarżonym się urwał, a użytkowany przez niego telefon znajdował się poza zasięgiem sieci lub był wyłączony. Formalnie właścicielem pojazdu był leasingodawca (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a wartość utraconego pojazdu wynosiła nie mniej niż 216.646,07 zł.

W dniu 9 lutego 2023 r. oskarżony P. B. udał się do firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. i zawarł umowę najmu pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...). P. B. uiścił przelewem koszty wynajmu pojazdu

w kwocie 9840 zł oraz wpłacił kaucję zwrotną w wysokości 2000 zł. Umowa najmu miała obowiązywać do dnia 09.03.2023r. Zainstalowany w pojeździe system (...) wskazywał, że auto początkowo znajdowało się w B., a w dniu 18 lutego 2023 r. pojazd poruszał się autostradą (...) w kierunku Z.. Sygnał (...) pojazdu został zagłuszony, podobnie jak w przypadku poprzedniego pojazdu wypożyczonego przez oskarżonego na wysokości Miejsca (...) w C.. Prokurent firmy (...) sp. z o.o. P. S. próbował skontaktować się telefonicznie z oskarżonym, który jednak nie odbierał telefonu i nie odpowiadał na wiadomości. Wobec powyższego P. S. poprosił współpracującego z nim A. R., aby udał się pod adres wskazany przez oskarżonego w umowie najmu samochodu z dnia 9 lutego 2023 r. celem odzyskania pojazdu. Po przyjeździe do B. na ul. (...) początkowo nie zastał oskarżonego, uzyskał informację, że oskarżony przebywa za granicą. Kolejnym razem zastał oskarżonego, który powiedział mu, że w jego mieszkaniu jest policja, a następnie przed nim uciekł. Po upływie godziny A. R. był świadkiem zatrzymania

<p>oskarżonego P. B. przez funkcjonariuszy policji.</p> <p>Żaden z pojazdów wynajętych przez oskarżonego P. B. nie został odzyskany. Części z samochodu P. (...) zostały odnalezione w hali w P., a postępowanie w tej sprawie prowadzi Komenda Miejska w P..</p> <p>Wskazywany przez oskarżonego jako osoba odbierająca pojazdy mężczyzna o danych A. C. nie żyje – zmarł w dniu 26 stycznia 2022 r. i nie miał nic wspólnego z podnajmem pojazdów.</p> <p>P. B. ma 24 lata, posiada wykształcenie zawodowe. Jest kawalerem, utrzymuje dwójkę małoletnich dzieci swojej partnerki E. H.. Był uprzednio karany sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt (...) P. B. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i została wymierzona mu kara grzywny w ilości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł.</p>			
<p>Zeznania świadka P. S.</p>	<p>k. 1-2, k. 410v.- 411.</p>		
<p>Zeznania świadka A. R.</p>	<p>k. 22, k. 451-452.</p>		

Zeznania świadka J. S.	k. 62-63, k. 411-411v.	
Zeznania świadka R. Z.	k. 131-133, k. 408v.-409.	
Zeznania świadka T. J.	k. 156v.-157, k. 241-242.	
Zeznania świadka J. Z.	k. 161-163, k.409-410.	
Zeznania świadka M. N.	k. 422.	
Zeznania świadka E. H.	k. 230-231, k.450-451.	
Zeznania świadka A. D.	k. 531v.	
Zeznania świadka Ł. D.	k. 532.	
Zeznania świadka J. K.	k. 532v.	
Zeznania świadka M. C.	k. 558v.	
Umowy najmu pojazdu wraz z załącznikami	k. 8-18, k. 40-41, k.66, k. 67-68, k.135-139, k. 140, k. 541-547, k. 548-551.	
Kserokopia dowodu osobistego	k.19-20.	
Kserokopia polecenia przelewu	k. 21.	
Protokół zatrzymania osoby	k.25-26, k. 42, k. 248-249.	
Protokół przeszukania	k. 28-29.	
Umowy użyczenia samochodu	k. 31-33, k. 34-36, k. 37-39, k. 178-180, k. 181-183, k. 184-186, k. 255-257, k. 258-260, k. 261-263.	

Informacja z K.	k.58-59	
Protokół wydania i zwrotu pojazdu	k. 71	
Wydruk z KRS	k. 72-77, k. 78-82, k.328-331, k. 348-351, k. 355-359, k. 489-493, k. 494-497, k. 539-540.	
Wydruk z bazy (...)	k. 83.	
Postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania	k.99-100, k.208, k. !!!	
Umowa leasingu wraz z załącznikami	k. 117-119, k.167-168, k. 481-482.	
Wydruk z danych z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców	k.122, k. 125.	
Wydruki danych z (...) P.	k.141-144.	
Oferta ubezpieczenia	k.145.	
Faktura	k.146.	
Wydruki screenów wiadomości SMS	k.147-152.	
Odpis wyroku Sądu Rejonowego w B. sygn. (...)	k.220.	
Płyty z danymi telekomunikacyjnymi - O. i (...) z o.o.	k.264, k. 265.	
Informacja z AŚ o zwolnieniu ze sprawy	k.415	

Polisa i faktura	k.425-426.		
Pismo z B. (...) wraz z załącznikami	k.597-601.		
Pismo z (...) sp. z o.o.	k.610.		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. B.	Wyjaśnienia P. B. zasługują na wiarę jedynie w zakresie, w jakim oskarżony złożył relację o wynajmie samochodów, jak i okolicznościach jego zatrzymania przez policję. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego w pełni korespondowały z zeznaniami P. S., A. R., J. S., R. Z., J. Z., E. H. oraz nieosobowym materiałem dowodowym	

		w postaci dokumentacji związanej z wynajmem sprzeniewierzonych przez oskarżonego pojazdów.	
1.1.	Zeznania świadka P. S.	Sąd uznał za wiarygodne, logiczne i spójne zeznania P. S., J. S., R. Z. i J. Z.. Świadcowie jasno wskazywali, że to oskarżony P. B. był osobą, która faktycznie zawierała umowy najmu pojazdów. R. Z. w swoich zeznaniach potwierdził, iż chcąc doprowadzić do zwrotu P. (...), po tym jak zauważył zakłócenie sygnału (...) kontaktował się z oskarżonym, a także rozmawiał z nim przez telefon (poznał jego głos), co również wskazuje, że oskarżony posiadał swój telefon o nr (...). Świadek P. S. zeznał, że w dniu 15 lutego 2023 r., po tym jak zauważył brak sygnału (...) z pojazdu, który wynajął oskarżonemu pomimo podjętych prób nie miał z nim kontaktu Natomiast z zeznań J. S. wynikało, że samochód B. (...) wynajęty przez oskarżonego z firmy (...) został mu wydany osobiście przed siedzibą firmy. Świadcowie podtrzymali w trakcie rozprawy przed Sądem zeznania złożone w trakcie postępowania przygotowawczego i uznając je za w pełni wiarygodne, Sąd min. na ich podstawie dokonał ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.	

1.1.	Zeznania świadka J. Z.		
1.1.	Zeznania świadka J. S.		
1.1.	Zeznania świadka R. Z.		
1.1.	Zeznania świadka E. H.	Zeznania E. H. również zasługiwały na wiarę, choć nie miały one szczególnie istotnego znaczenia dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Świadek jest partnerką życiową oskarżonego i potwierdziła okoliczności, o których wyjaśniał oskarżony.	
1.1.	Zeznania świadka A. R.	Opis przebiegu zdarzenia dokonany przez A. R. w sposób zasadniczy nie różni się od tego, jaki został dokonany przez E. H. i oskarżonego. A. R. zeznał, że udał się do oskarżonego na ul. (...) w B. celem zlokalizowania samochodu wynajętego przez oskarżonego od firmy (...). Był także świadkiem zatrzymania oskarżonego przez policję.	
1.1.	Zeznania świadka A. D.	Zeznania A. D., Ł. D. i M. C. w całości zasługiwały na wiarę, choć dla poczynienia prawidłowych ustaleń miały drugorzędne znaczenie. A. D. i M. C. to dzieci A. C., Ł. D. był jego zięciem. Na podstawie ich zeznań sąd poczynił ustalenia co do działalności prowadzonej przez A. C. oraz jego śmierci w 2022 r., a	

		więc przed dokonaniem przez oskarżonego P. B. przestępstwa będącego przedmiotem postępowania.	
1.1.	Zeznania świadka Ł. D.		
1.1.	Zeznania świadka M. C.		
1.1.	Zeznania świadka J. K.	Odnosząc się do zeznań J. K., to zeznania te miały znaczenie o tyle tylko, że świadek potwierdziła, że widziała jak oskarżony poruszać się wypożyczonym autem. W pozostałym zakresie świadek nie miała wiedzy co do zdarzeń objętych zarzutem.	
1.1.	Umowa najmu pojazdu wraz z załącznikami	Na podstawie wymienionych dokumentów sąd poczynił ustalenia co do treści czynności prawnej – najmu pojazdów przez oskarżonego, a także warunków i okresu najmu tych pojazdów. Dokumenty te były w pełni wiarygodne, żadna ze stron nie kwestionowała jego autentyczności.	
1.1.	Kserokopia dowodu osobistego	W pełni wiarygodny dowód, niekwestionowany przez strony.	
1.1.	Kserokopia polecenia przelewu	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez	

		strony. Na podstawie potwierdzeń przelewów sąd poczynił ustalenia co do faktu zapłaty kosztów najmu pojazdu przez oskarżonego P. B.. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów.	
1.1.	Protokół zatrzymania osoby	Zatrzymanie oskarżonego P. B. było okolicznością bezsporną, niekwestionowaną przez strony. Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione organy we właściwej formie, pozwalają one na ustalenie okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego.	
Postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania			
Informacja z AŚ o zwolnieniu ze sprawy			
1.1.	Protokół przeszukania	Na podstawie protokołu przeszukania Sąd ustalił fakt przeprowadzenia w dniu 21 lutego 2021 roku tego rodzaju czynności ujawniającej dowody w postaci umów użyczenia pojazdów oraz umowy najmu samochodu osobowego	
1.1.	Umowa użyczenia samochodu	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony. Dokumenty te	

		zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy Policji podczas przeszukania przeprowadzonego w miejscu zamieszkania oskarżonego.	
1.1.	Informacja z K.	Na podstawie powyższych dokumentów sąd ustalił, że P. B. jest osobą karaną sędownie. Zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego został wystawiony przez uprawnione podmioty, w granicach ich ustawowych kompetencji. Nie było podstaw do kwestionowania ich autentyczności.	
1.1.	Protokół wydania i zwrotu pojazdu	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony. Dokument ten potwierdzał stan, w jakim pojazd został wydany oskarżonemu.	
1.1.	Wydruk z KRS	Wiarygodność dokumentów nie budziła wątpliwości, nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.	
1.1.	Wydruk z bazy (...)	Wiarygodność dokumentów nie budziła wątpliwości, nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.	
1.1.	Umowa leasingu wraz z załącznikami	Dokumenty ten nie budziły żadnych zastrzeżeń, ani wątpliwości Sądu. Nie były też kwestionowane przez strony. Były to	

		autentyczne umowy na leasing samochodów.	
1.1.	Wydruk z danych z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony.	
1.1.	Wydruki danych z (...) P.	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony.	
1.1.	Oferta ubezpieczenia	W pełni wiarygodny dowód, niekwestionowany przez strony.	
1.1.	Faktura VAT	W pełni wiarygodny dowód, niekwestionowany przez strony.	
1.1.	Wydruki screenów wiadomości SMS	Na podstawie wymienionych dokumentów prywatnych sąd poczynił ustalenia co do faktu korespondencji oskarżonego z R. Z. prowadzonej przed wynajmem samochodu P. (...), jak i po uzyskaniu informacji o zagłuszeniu sygnału (...) z tego samochodu. Wydruki te były w pełni wiarygodne, żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.	
1.1.	Odpis wyroku Sądu Rejonowego w B. sygn. (...)	Na wiarę zasługiwał również dokument urzędowy w postaci odpisu wyroku Sądu Rejonowego w B. z 26 września 2018 roku. Na jego podstawie Sąd ustalił, że P. B. został prawomocnie skazany za czyn z art. 62 ust. 1	

		ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	
1.1.	Płyty z danymi O. i (...) z o.o.	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony.	
1.1.	Polisa i faktura	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony.	
1.1.	Pismo z B. (...) wraz z załącznikami	W pełni wiarygodne dowody, niekwestionowane przez strony. Pismo zawierało informację odnośnie umowy leasingu operacyjnego (...) oraz umowy najmu (...).	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. B.	Oskarżony P. B. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i postępowania przed sądem nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia P. B. nie	

zasługiwały na wiarę w zakresie, w jakim oskarżony twierdził, że każdy z samochodów który wynajął, przekazywał osobie przedstawiającej się jako A. C., którą poznał szukając pracy na portalu (...). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. B. są niejasne, nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności oraz pomniejszenie swojej winy. Wersja zdarzeń przedstawiana przez oskarżonego nie znajduje żadnego potwierdzenia w zeznaniach świadków Ł. D., A. D., M. C. i w kontekście całego materiału dowodowego jawi się jako niewiarygodna. Jak wynika z zeznań R. Z., w dniu 15 lutego 2023 r., gdy świadek zaniepokojony brakiem sygnału (...) w samochodzie P. (...), zadzwonił na numer podany w umowie najmu tego pojazdu, to telefon odebrał oskarżony, który był wyraźnie zdenerwowany. Powyższa okoliczność przeczy temu, jakoby rzekomo A. C. zabrał oskarżonemu telefon i wszystkie karty SIM. Nadto należy wskazać, że świadek J. K., widywała oskarżonego jeżdżącego wynajmowanymi samochodami. W ocenie Sądu takie wyjaśnienia oskarżonego P. B.

		<p>stanowiły jedynie przyjętą i konsekwentnie realizowaną przez oskarżonego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo i nie uwzględniono ich konstruuując stan faktyczny w przedmiotowej sprawie. Wskazać należy, iż przyjęcie wersji podawanej przez oskarżonego za wiarygodną doprowadziłoby do sytuacji, kiedy każda osoba sprzeniewierzająca rzecz powierzoną, ekskulpowała by się tłumaczeniem, że przekazała ją następnie innej nieustalonej osobie i sama jest pokrzywdzona. Należy zauważyć, iż z umów wynajmu samochodów wynika wprost, iż oskarżony P. B. nie mógł podnająć ani wypożyczyć pojazdów innym osobom, o czym oskarżony doskonale wiedział. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. B. w zakresie, w jakim Sąd nie dał im wiary .</p>	
1.1.	Zeznania T. J.	Sąd uznał zeznania T. J. za nie mające większego znaczenia dla ustalenia faktów. Świadek potwierdziła jedynie, że na terenie jej posesji, która się znajduje pod adresem (...), nie ma ani nie było	

		samochodu P. (...) o nr rej. (...), nie zna także P. B..	
1.1.	Zeznania M. N.	Sąd uznał zeznania M. N. za nie mające większego znaczenia dla ustalenia faktów. Świadek jest przedstawicielem B. (...) i potwierdził jedynie, że firma została powiadomiona o przywłaszczeniu pojazdu B. (...) nr rej. (...), który wynajmowała spółka (...).	
1.1.	Pismo z (...) sp. z o.o.	Dokument nieistotny dla ustaleń niniejszego postępowania. Spółka poinformowała jedynie, że nie jest w posiadania nagrania, o które zwracał się Sąd.	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W pierwszej kolejności wskazać należało, iż Sąd w przedmiotowej sprawie zastosował na podstawie art. 4 § 1 k.k., przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym			

przed wejściem w życie ustawy z dnia 7 lipca 2022 r o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2022 r., poz. 2600), jako względniejsze dla oskarżonego.

Przepis art. 284 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto przywłaszcza sobie powierzona rzecz ruchomą. Przestępstwo przywłaszczenia różni się od kradzieży brakiem elementu zaboru rzeczy, która znajduje się w posiadaniu sprawcy, przy czym sposób wejścia przez sprawcę w jej posiadanie jest obojętny dla bytu przestępstwa. Sprawca zatem nie musi - tak jak przy kradzieży - przejawiać przestępnej aktywności, aby wejść w posiadanie rzeczy. W ujęciu art. 284 § 1 k.k. przywłaszczenie dotyczy nie tylko cudzej rzeczy ruchomej, lecz także cudzego prawa majątkowego, przy czym chodzi tu zarówno o prawa rzeczowe, jak i wierzytelności oraz prawa majątkowe związane z własnością intelektualną. Przedmiotem ochrony przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. jest własność lub inne prawa rzeczowe albo obligacyjne do rzeczy ruchomej lub prawo majątkowe. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. polega na przywłaszczeniu

cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa. Przywłaszczenie rozumieć należy jako rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym z wykluczeniem osoby uprawnionej.

Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim

kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą (lub prawem majątkowym), tak jakby się było jej właścicielem (animus rem sibi habendi).

Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 I 1978 r., V KR 137/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64). Przepięstwo określone w art. 284 k.k. jest przestępstwem materialnym, do dokonania którego ustawa wymaga powstania skutku, w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) lub osobę posiadającą inne prawo do rzeczy tej rzeczy w wyniku działania sprawcy lub utraty prawa majątkowego. O zamiarze przywłaszczenia może świadczyć odmowa zwrotu cudzej rzeczy, zaprzeczenie jej posiadania, sprzedaż lub darowanie innej osobie, przerobienie rzeczy itp.

Natomiast bezprawne zatrzymanie cudzej rzeczy, a nawet używanie jej, chociażby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ale bez zamiaru zatrzymania na własność, nie stanowi przestępstwa przywłaszczenia (tak wyrok. Sądu Najwyższego z dnia 6 V 2004 r., V KK 316/03, OSNKW 2004, nr 7-8, poz. 70).

Przestępstwo określone w art. 284 § 2 k.k. stanowi kwalifikowany typ przywłaszczenia. Przepis ten chroni własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne przysługujące danemu podmiotowi do rzeczy ruchomej. Przepis art. 284 § 2 k.k. chroni szczególnie stosunek zaufania, którym został obdarzony sprawca przez właściciela rzeczy. Ochrona tego szczególnego stosunku zaufania oraz naruszenie go przez sprawcę sprzeniewierzenia uzasadnia surowszą odpowiedzialność sprawcy dopuszczającego się tej postaci przywłaszczenia. Powierzenie jest to przekazanie władztwa nad rzeczą z zastrzeżeniem obowiązku jej późniejszego zwrotu. Powierzenie może nastąpić z prawem do używania lub użytkowania rzeczy bądź bez tego prawa. W szczególności jest powierzona rzecz

oddana w komis lub dla wykonania jej kopii (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1981 r., Rw 207/79, OSNKW 1978, nr 10, poz. 116), a także rzecz użyczona.

W powyższej sprawie działanie oskarżonego P. B. wypełniło wszystkie znamiona czynu z art. 284 § 2 k.k. . Oskarżony P. B. w okresie od 6 lutego 2023 r. do 9 lutego 2023 r. we W. i A., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu pojazdów opisanych w zarzucie. Działanie oskarżonego polegało na tym, że wynajął samochody zawierając umowy najmu tych pojazdów, a następnie nie zwrócił ich w wyznaczonych przez umowy terminach powodując straty na szkodę de facto będącymi właścicielami aut leasingodawców, ale także pokrzywdzonych spółek wypożyczających samochody, którzy utracili możliwość uzyskiwania korzyści płynących z ich wynajmu. Oskarżony P. B. przejawiał przestępczą aktywność, aby wejść w posiadanie rzeczy, które znajdowały się w jego posiadaniu jako mienie powierzone w postaci samochodów wymienionych w akcie oskarżenia. Powierzenie stanowi przekazanie władztwa nad rzeczą z zastrzeżeniem obowiązku

jej późniejszego zwrotu. Oskarżony otrzymał przedmiotowe pojazdy w użytkowanie na podstawie umów najmu i miał po upływie terminu wskazanego w tych umowach zwrócić te samochody. Oskarżony nie wykonał jednak obowiązku zwrotu tych pojazdów, twierdząc, iż przekazał je innej osobie. Należy wskazać, iż przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą, tak jakby się było jej właścicielem. Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 I 1978 r., V KR 137/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64). Działania oskarżonego P. B. zmierzały do zatrzymania cudzych rzeczy w postaci przedmiotowych pojazdów, a następnie rozporządzenie nimi jak właściciel. Fakt ten wynika wprost z opisanych wcześniej zeznań świadków. Tym samym wina oskarżonego P. B. odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 284 § 2 k.k. nie budzi wątpliwości.

Ustalenie, iż oskarżony P. B. dopuścił się w przestępstwa w stosunku

do mienia znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k., uzasadnia przyjęcie, w ślad za aktem oskarżenia, kwalifikacji z art. 294 § 1 k.k.

Sąd uznał ponadto, iż zachowanie oskarżonego P. B. opisane w akcie oskarżenia wyczerpało definicję czynu ciągłego w rozumieniu przepisu art. 12 § 1 kk, który stanowi, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Niezbędnym warunkiem przyjęcia konstrukcji przestępstwa ciągłego jest ustalenie, że w chwili podjęcia przez sprawcę pierwszego zachowania miał on zamiar podjęcia wszystkich zachowań składających się na tenże czyn ciągły (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 grudnia 2014 r. II KK 325/14; z dnia 14 czerwca 2010 r., IV KK 65/10, OSNwSK 2010/1/1191, z dnia 4 lutego 2015 r., V KK 334/14)”, co niewątpliwe miało miejsce w przypadku oskarżonego, który czyn swój zaplanował i

<p>przeprowadził w ciągu zaledwie 3 dni. Oskarżony P. B. działał metodycznie, jego zachowanie zostało starannie zaplanowane, co decyduje o jego z góry powziętym zamiarze i zakwalifikowaniu czynu popełnionego przez oskarżonego jako czynu ciągłego opisanego w art. 12 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B.	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu P. B. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące. Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra, wysokość szkody wyrządzonej popełnionym przez niego przestępstwem oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony P. B. naruszył bowiem dobro chronione prawem, jakim jest cudza własność. Jako okoliczność obciążającą należało także wziąć pod uwagę poprzednią karalność oskarżonego.</p>

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. B. za czyn opisany w części wstępnej wyroku na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, ukazując mu naganność jego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy. Jediną karą, która może uzmysłwić oskarżonemu naganność jego czynów, jest kara o charakterze izolacyjnym i nie jest karą nadmiernie surową. Celem tak ukształtowanej sankcji jest przede wszystkim właściwa resocjalizacja oskarżonego, która pozwoli mu po odbyciu kary na właściwe funkcjonowanie w warunkach życia codziennego bez konfliktów z obowiązującym prawem. W istocie w przedmiotowej sprawie nie ma okoliczności, które można by poczytać jako łagodzące dla oskarżonego. Kara ma spełnić cele przede

			<p>wszystkim wobec sprawcy (m.in. zapobiec powrotowi do przestępstwa), jak też wobec społeczeństwa. Przy uwzględnieniu czynu przypisanego oskarżonemu, okoliczności i sposób ich popełnienia oraz zachowanie P. B. sprzed jego popełnienia, jak też po jego dokonaniu, społeczne właściwości oskarżonego i jego demoralizacja stanowią o zasadności wymierzenia kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Ponadto Sąd na podstawie art. 33 § 1, § 2 i § 3 kk wymierzył oskarżonemu P. B. karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 stawki na kwotę 20 złotych. Nie ulegało wątpliwości, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd wziął pod uwagę aktualną sytuację życiową i majątkową oskarżonego, który przebywa w zamkniętym ośrodku odwykowym i ma w związku z tym ograniczone możliwości zarobkowe.</p>
P. B.	II	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego P. B. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz</p>

pokrzywdzonych: firmy (...) sp. z o.o. w W. kwoty 480.744,16 zł oraz firmy (...) sp. z o.o. w W. kwoty 216.646,07 zł. Podejmując decyzję w tym zakresie Sąd zważył, iż to właśnie te firmy formalnie były właścicielami pojazdów, zaś rozliczenie spłaconych rat leasingu z pokrzywdzonymi firmami wypożyczającymi samochody, a będącymi leasingobiorcami winno nastąpić pomiędzy stronami umowy leasingu lub w drodze postępowania cywilnego. Zgodnie z postanowieniami umów leasingowych, firma ubezpieczeniowa szacuje wartość pojazdu oraz wypłaca odszkodowanie za szkodę całkowitą – bo za taką jest uważana utrata samochodu na skutek kradzieży lub przewłaszczenia. W przypadku kradzieży lub przewłaszczenia auta, to leasingodawca otrzymuje odszkodowanie, ponieważ to on jest prawnym właścicielem pojazdu, a następnie ma obowiązek rozliczyć się z leasingobiorcą stosownie do wartości spłaconych przez niego rat leasingowych. Z całą pewnością rozliczenia takie nie leżą w gestii sądu karnego orzekającego w przedmiotowej sprawie.

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B.	III	I	Na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu P. B. okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 21 lutego 2023 r. godz. 16.30 do dnia 15 maja 2023 r. godz. 15.45 przyjmując, iż 1 dzień pozbawienia wolności za równoważny 1 dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności.
P. B.	IV	III	Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek dowodów rzeczowych ujętych pod poz. 1-4 w wykazie dowodów na k. 270 akt sprawy jako służących do popełnienia przestępstwa i zarządzono pozostawienie ich w aktach sprawy.
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego</p>			

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę	
6. KOszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	<p>Na zasadzie art. 627 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5, ust 7 oraz § 17 pkt i 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie orzeczono wobec oskarżonego P. B. zwrot kosztów zastępstwa procesowego z tytułu ustanowienia w sprawie pełnomocnika poprzez zapłatę na rzecz oskarżycieli posiłkowych (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. oraz (...) (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. kwot po 2 880,00 zł powiększonych o 23 % podatku VAT.</p>
VI	<p>Na podstawie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawie po przeanalizowaniu jego obecnej sytuacji życiowej i majątkowej – oskarżony w chwili obecnej przebywa w zamkniętym ośrodku</p>

	odwykowym i nie osiąga dochodów.	
7. 1Podpis		
Sędzia Bielecka	Magdalena	